

Gos D'atura Catala (Perro de Pastor Catalan)

Od letošní výstavní sezony se s ním můžete setkat i na našich výstavách

KATALÁNSKÝ OVČÁK

– další přírůstek do bohaté kolekce plemen v Čechách

Veselý sympatický chundelatý pes, za nímž by člověk na první pohled nehledal nijak exotický původ: ovčák z Katalánska. Přesto má za sebou dlouhou a bohatou historii a patří k nejvzácnějším plemenům světa.

Severní oblasti Pyrenejského poloostrova, tedy i dnešní Katalánii, osídlily již v průběhu 3. až 1. tisíciletí př. n. l. starověké kmeny předindo-evropského původu a již ve 2. tisíciletí př. n. l. zde vytvořily významná centra kultury, ovlivněná později fénickou, řeckou a nakonec římskou civilizací, nejvýrazněji ovšem Kelty, s nimiž se nakonec smísily. Významnou okolností je, že jak tito pů-

vodní obyvatelé, tak později Keltové byli řemeslníky, hlavně však kočovnými chovateli užitkových zvířat. Při dlouhých přesunech na nová území, z nichž při rozsáhlé keltské expanzi v několika vlnách pronikli později téměř do všech koutů Evropy i na britské ostrovy, používali k převádění stád ovčácké psy, typické bohatým osrstěním celého povrchu těla, zejména ovšem obličejové partie. Tento

znak je pokládán za neklamný důkaz jejich asijského původu, odvozeného od ovčáckých psů vysokohorských oblastí, lhasa apso, šicu a malého ovčáckého psa, který byl po příchodu do Evropy nazván tibetský teriér.

Při dlouhotrvající migraci kočovníků z nesporných území východně od Evropy, která probíhala v nespočetných vlnách po celá tisíciletí, vytvářeli roz-

troušení ovčáčtí psi na různých místech světa specifické formy, podmíněné konkrétními klimatickými, geografickými a pracovními podmínkami. Proto byt v jediné, zároveň však velmi rozvětvené linii ovčáckých psů došlo k vytvoření samostatných plemen, lišících se od sebe velikostí, celkovou tělesnou stavbou či zbarvením; všechna si ale zachovávají neměnný dominantní znak - charakteristické osrstění. Určitým paradoxem, zároveň však potvrzením teorie o společném původu této vývojové větve ovčáckých psů, je skutečnost, že na nejbližším bodu cesty z východu na západ, z centrální Asie na Pyrenejský poloostrov, se zachovala hned dvě plemena, snad nejvíce připomínající výchozí formu, a to pyrenejský ovčák ve Francii a katalánský ovčák ve Španělsku. Oproti dlouhosrsté varietě je v angličtině nazýván gos d'Atura Cerda

Je to nejen pracovní plemeno, ale i oblíbený společenský pes

První dva jedinci zapsaní v plemenné knize ČMKU

hladkosrstým (smooth) ovčákem, podobně jako například krátkosrstá kolie, cerda

ovšem znamená „štětina“, lépe tedy drsnosrstý; srst je nikoli krátká, ale kratší než u dlouhosrsté variety a hustší. Zbarvení může být černé s pálením, černé, žíhané, pálené a plavé. Velikost: kohoutková výška psa je 45,5 až 51 cm, feny 43 až 48,5 cm. Katalánský ovčák je v Katalánsku ceněn stejně vysoko jako jeho britská kolegyně border kolie pro vynikající schopnosti ovčáckého psa, aktivitu, inteligenci, odanost a přátelskou povahu, díky níž je i oblíbeným společenským psem. Díky chovatelům manželům Čertíkovým z Lán u Kostomlat nad Labem se s tímto málopočetným plemenem můžeme setkávat i na českých výstavách.

Michal Císařovský

Katalánský ovčák je ve své vlasti ceněn pro vynikající vlastnosti ovčáckého psa

